

[Finansministeren.]

og registreringsnummer. Endvidere er anført, hvilket samlet fradrag der skal foretages i lønnen eller pensionen, inden skatten beregnes. Dette samlede fradrag omfatter bl. a. de tidligere nævnte lønmodtagerfradrag og standardfradrag. Endvidere skal det samlede fradrag omfatte de skattefri mindstebeløb, de såkaldte personfradrag.

På kortet opføres, hvor stort fradraget er pr. måned, pr. uge og pr. dag. Endelig anføres den procent, hvormed lønindtægten skal beskattes, efter at fradraget er trukket fra. Denne procent omfatter både statsindkomstskat, kommuneskat, kirkeskat og invalide- og folkepensionsbidrag.

For skatteydere, der har A-indkomst fra flere kilder, udstedes bikort. Disse kort indeholder samme oplysninger som skattekortene, bortset fra at fradragsbeløb ikke er anført. Skatteyderen må derfor anvende sit skattekort dér, hvor han bedst kan udnytte fradragene, og bikortet dér, hvor han har biindtægter. Skattekortet afleveres til skatteyderens arbejdsgiver, der på grundlag af kortets oplysninger fratrækker skatten ved hver lønudbetaling. Hvis skatteyderen skifter arbejdsgiver, får han skattekortet tilbage og afleverer det til den nye arbejdsgiver. Tænker man sig, at en skatteyder har en ugeløn på 360 kr., et ugentligt samlet fradrag på 200 kr., og at skatteprocenten er 25, vil der i hans ugeløn blive indeholdt skat af $360 \div 200$ kr., altså af 160 kr., og med en procent på 25 bliver skatten 40 kr. Han får således udbetalt 320 kr., og dette beløb er til hans egen rådighed — skatten er betalt.

Som man vil se, betyder dette system normalt, at skatteyderen nøje kan udregne, hvad han skal betale i skat af en given indtægt, og hvor meget der vil være tilbage til ham selv. Og da skatten fratrækkes med det samme, dukker der ikke skattemæssige overraskelser op bagefter. Det skal i denne forbindelse slås fast, at det ikke er hensigten, at skatteprocenten skal kunne ændres i løbet af et indtægtsår. Derimod vil der være mulighed for at ændre selve grundlaget for forskudsskatten i løbet af betalingsperioden, og den skattepligtige får adgang til at indbetale skat ud over, hvad der afkræves ham ifølge skattekort eller skattebillet. Derved kan han undgå krav om

restskat eller formindske et sådant krav. Det har bl. a. betydning, fordi restskatten i visse tilfælde som nævnt opkræves med et tillæg på 8 pct.

Jeg har tidligere omtalt, at selvstændige erhvervsdrivende ikke omfattes af ordningen med indeholdelse af skat. Disse skatteydere må som efter de gældende regler selv indbetale skatten i henhold til skattebilletter, som de modtager fra de skattelignende myndigheder. Denne skat benævnes B-skat og pålignes på grundlag af et skøn over den forventede indkomst. Når året er gået, indgives selvangivelse på sædvanlig måde, og skatten beregnes på dette grundlag. I de fleste tilfælde skal den erhvervsdrivende skatteyder enten have et beløb tilbagebetalt eller indbetale en restskat. Der vil som nævnt være adgang til i årets løb at forlange forskudsskatten sat ned eller op, hvis indtægten udvikler sig dårligere eller bedre end forventet.

Også for lønmodtagere og pensionister m. fl. skal i alle tilfælde foretages indkomstopgørelse og endelig skatteberegning efter indkomstårets udløb; men lønmodtagere og pensionister vil i de normale tilfælde ikke behøve at indgive selvangivelse, når året er gået. Det vil som regel være tilstrækkeligt at afgive en kort erklæring til skattemyndighederne. Erklæringens indhold er nærmere fastsat i forslagens § 81. Den skal gå ud på at fastslå, at skatteyderen ikke har haft sådanne indtægter eller særlige fradrag, som gør det nødvendigt, at selvangivelse indsendes. Selv om betingelserne for at nøjes med den korte erklæring ikke er opfyldt, skal der dog være mulighed for at undgå fuldstændig selvangivelse, således at der kun kræves selvangivelse vedrørende de bestemte forhold, der forhindrer anvendelsen af den nævnte erklæring.

Lovforslaget indeholder ikke regler om, hvilke beskatningsprocenter der skal anvendes. Det hænger sammen med, at nyordningen først kan sættes i kraft nogen tid efter vedtagelsen. Det er tanken, at størrelsen af personfradrag og beskatningsprocent skal fastsættes forud for hvert indkomstår ved en særlig lov, der kommer til at svare til de nuværende årlige udskrivningslove. For skattepligtige indkomster indtil et vist højere beløb skal den skat, der beregnes med en fast procent, være den